

Antal István

VÉDJ MEG, ÉS SZOLGÁLJ!

Amióta a szabad frekvenciaelosztás által felszabadított csatornák műsor-, hír és személyiségkínálata meggyőzött, hogy teljesen egyformán hülyék a németek és a zsidók, továbbá ugyanolyan intenzíven sugározzák napi hülyeségkvótájukat a magyarok és a közöttük élő kisebbségek médiaidiótái is, egyre többet jut eszembe a fiatal David Bowie valamikori slágere, melyben azért könyörög, hogy ne engedjék szabadon, mert nem tudja kontrollálni magát. (Ennek is megvolt az előzménye persze, a Troggs együttes *I can't controll myself* című számában, de az még egyszerűen a macsó szerelemről szólt. Hasonló gyakorisággal jut eszembe a kilencvenes évek elején Németország nyugati felén tett kirándulás, melyet a Goethe Intézetnek köszönhettem, s amelynek részeként eljutottam a SAT 1 adó szerkesztőségébe is (akiknek vannak égi csatornáik, tudják, mit jelent ez a név). A szerkesztőségvezető, miközben kávéját kavargatta, annyit közölt, hogy „dumm und deutsch” (tehát ostoba és német), mármint arról, ami a műsorszerkesztői elveket illeti. Maguknál feltehetően ugyanez a helyzet, csak magyarban, tette hozzá egy magától értetődő mosollyal, és további cukrokat dobott a kávéba.

Ez az úr nem egy lócitromseggű Heinrich Mann-hős volt, vagy egy Georg Grosz-rajzról ránkmaradt bürokrata, hanem a hatvannyolcas generáció egyik képviselője, Habermas-, Enzensberger- és Sartre-kötetekkel a polcokon a háta mögött. Olyan kultúrával, magatartással és öltözékben, amellyel egy másodpercre sem tűnne ki, mondjuk, a New York-i Lower East Side vagy a halála előtti Tilos az A közegéből. Feltehetően utazásai során ezeket a helyeket keresi, csak otthon visszamenekült a polgári életforma hipokrita gyakorlatába, amely szerint más a magánélet, és más a business life értékrendszere. Pontosan tudja, hogy mit ér, amiből él, és a figyelmének ennek megfelelő súlyozásával végzi is a munkáját. Így formázza könyökvédős, franciabárony zakójában a szar karakterét. A néző pedig

gyűjti a pénzt, hogy összejöjjön annyi, amennyi Isaura szabadságának megváltásához kell, vagy sajnálkozik, hogy Mágenheim Julcsi nem ivott a leánykérés idején egy pohárral több pezsgőt, és nem mondott igent a szép szőke rendőrnek, aki azon túl, hogy szolgál és véd, még szereti is őt, és még ebben az évezredben elkezdte a jogi egyetemet vagy a rendőrtisztai akadémiát. Az, hogy a szomszédos padlásszobában éhen hal egyfranciátanárnő, le van szarva. Kósáné is onnan indult, most meg milyen dundi.

Természetesen tudom, hogy a televízió nem lehet jó. A magas tömegkultúra dimenzionális szétválása idején pontosan azért találták ki, hogy általánosan fogyasztható középprossz legyen. A szellemtranszcírozás fogásainak találékonyságában van csupán különbség mondjuk Vágó István, Friderikusz vagy Dávid Lettermann között.

A baj ott van, hogy az emberi ingerküszöb nem stabil mérce, hanem rugalmas simulékonysággal manőverezik az őt érő ingerek természetét követve, és egy ennyire célirányosan szervezett – magyarul: a kollektív elhülyítésre irányuló –, ma már elsősorban mozgóképes, illetve (multi)médiális információs és kultúripar esetében nehéz meghatározni, hogy az meddig követi, és mikortól manipulálja, terrorizálja annak igényeit. Ez a fajta kettéválasztódás jelenti az igazi elszakadást a „győztesek” és „vesztesek”, információs és érzéki méhkirálynők és kiszolgáltatott szellem- és ingerherék között. A játék egyenlőtlen és fasiszta. Aki ezt a médiaiparban történt szerepvállalása után nem veszi figyelembe, akár tudatában van ezeknek az összefüggéseknek, akár nem, bűnt követ el.

Korábban egy, a Friz Stúdió megbízásából készült, tévésorozatomban magam is bemutattam, ironikus éllel, hogy Japánban olyan interaktív komputerrendszer részévé tettek sétálásra szolgáló, érzékeny szőnyegeket, amelyeken lépkedve a „használó” avirtuálistengerpartonkapcsolódhatki,

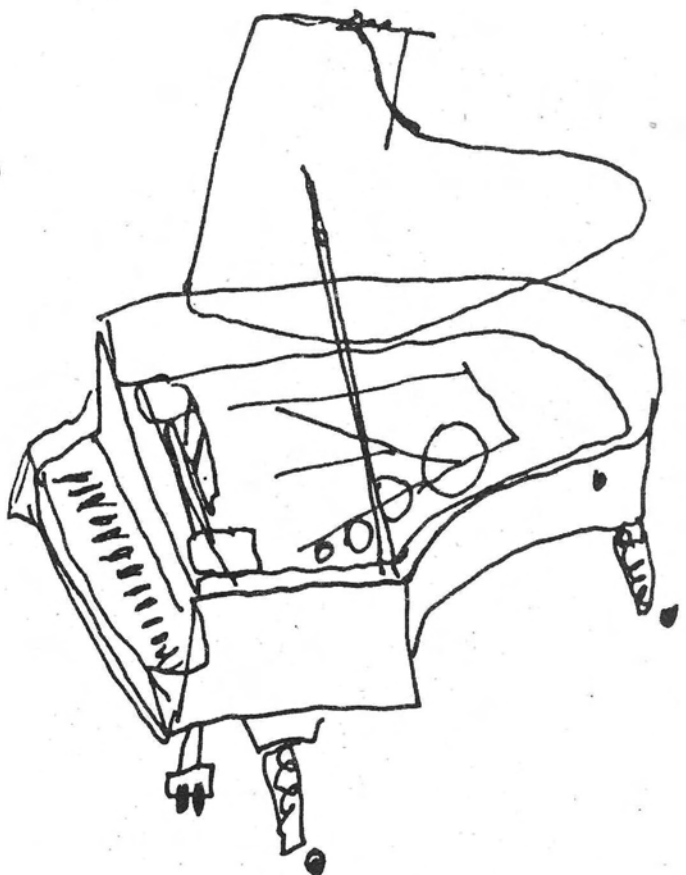
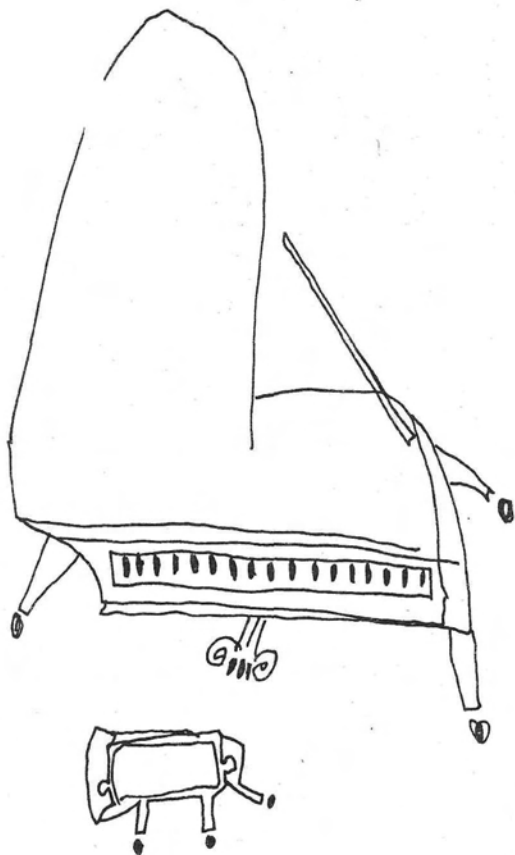

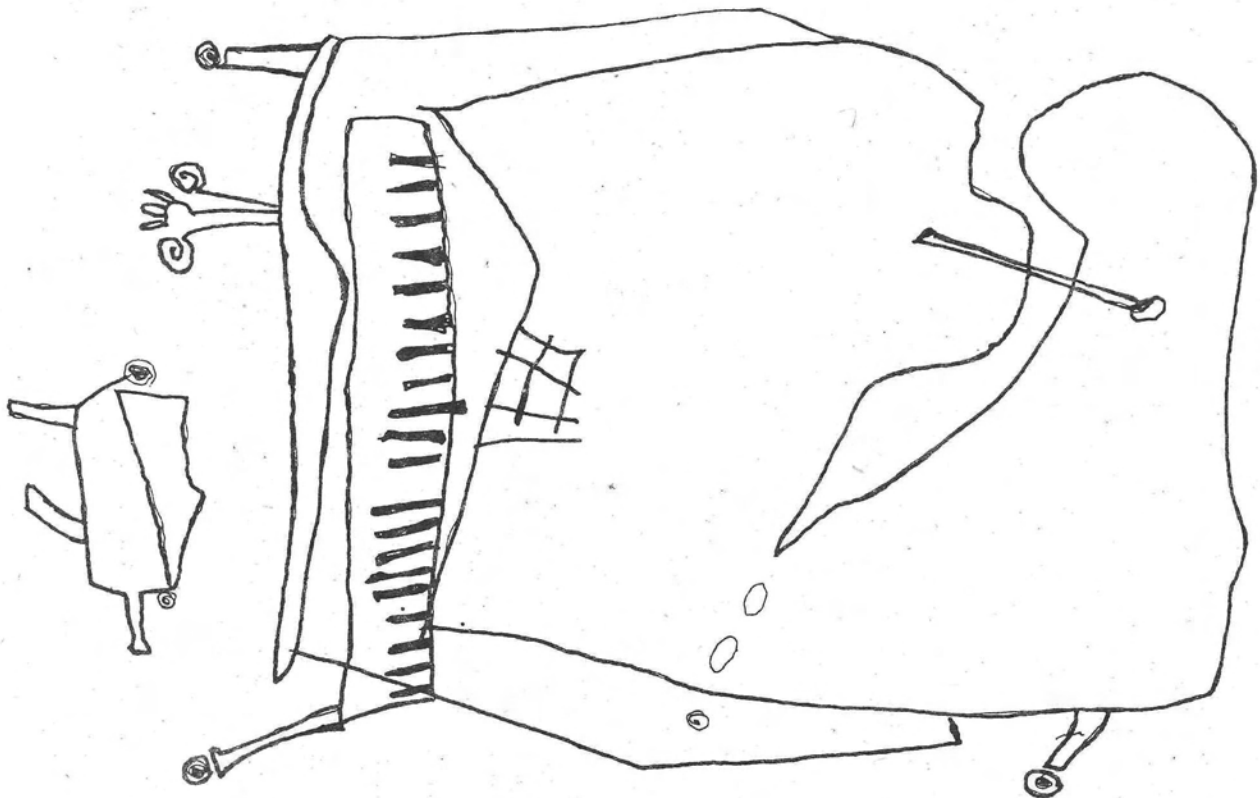
vagy erdei sétányokon álmodozhat Hölderlin életének tragédiájáról. Hosszú ideig azzal áltattam magam, hogy ez a találmány jelenti az emberi hülyeség csúcspontját és a kollektív önmegalázás röfögő jovialitását. Azután, persze, jött a *TV-Shop*, a *Szerellem első látásra*, jött a *Kiszel Tünde* a *Tutti Frutti*-ből és a *Vasárnapi Hírek*-ből a Budapest TV-én, jött nálunk is a *Dallas*, a *Dinasty*, a *Vészhelyzet*, politikusok lelki negligésében Szenes Andreával, Habsburg György esküvője és az *Exkluzív*, minden Héder-Palik műsor és Juszti László vitatkozó showja, úgyhogy ma már hagyom a legeket (lásd: Leg, Leg, Leg).

Azért, amikor „Vécsey Misi” sporthírei előtt a TV 2-n falusi siratóasszonyokat láttam egy Tamagocsi

temetésén, és könnyes szemű lányokat temetési szertartáson Japánból, Londonban és Alsóhevederen, megdöbbenően meditatálni kezdtem: vajon új rassz él-e a Földön, vagy én koptam el, mint Salinál a szappan?

A tudósításban főhírként szereplő Tamagocsi-szerető – egyelőre – csak pusztit ad ugyan az őt szolgáló rabszolgának, de népünk hagyományosan jó erkölcsűek is, biztos vagyok benne, hogy a *Tények* után a tanárnők még a legelittebb budai gimnáziumok diákjainál is váratlan elemrazziát tartanak. Így ezután is csak a pisztolyaikat vihetik be az osztályba.

Tisztelt Olvasó!

A „Cigányfúró 1134 Budapest Angyalföldi utca 17” feliratú bélyegzőnket ellopták!

A Cigányfúró továbbra is megrendelhető postai pénzes utalványon az alábbi címen:

Cigányfúró Szerkesztősége
1134 Budapest, Angyalföldi u. 17.

Előfizetési díj egy évre összesen 576,- Ft + postaköltség - példányonként - Budapestre: 48,- Ft, vidékre 55,- Ft.

Hol kapható el a Cigányfúró? Az alábbi helyeken folyamatosan:

Írók Boltja (VI., Andrásy út 45.),
Kékharisnya Könyvesbolt (V., Bajcsy-Zsilinszky út 36-38.),
Cirko-Gejzír (VIII. Lőrinc pap tér 3.),
Pont Könyvesbolt (V. Mérleg u.6.),
Örökmozgó (VII. Erzsébet körút 39.),
Hunnia Kávézó (VII. Erzsébet körút 26.),
Szindbád Mozi (XIII. Szt. István körút 16.),
Odeon Kft. (XIII. Hollán Ernő u. 7.),

Tabán Mozi (I. Krisztina körút 87-89.),
Balassi Könyvesbolt (II. Margit utca 1.),
Művész Mozi (VI. Teréz körút 30.),
Blue Box (IX. Kinizsi u. 28.),
Századvég Könyvesbolt (V. Veres Pálné u. 4-6.),
Liget Galéria (XIV. Ajtósi Dürer sor 5.),
Graffiti (VIII. József körút 63.),
Fókusz Könyvárúhá (VII. Rákóczi u. 14.),
Műcsarnok (XIV. Hősök tere),
Pedagógus Könyvesbolt (VIII. Múzeum krt. 8.)

VIDÉKEN:

Szokoly Antikvárium (Veszprém, Szabadság tér 13.),
József Attila Könyvesbolt (Kaposvár, Pó u. 33.),
Rónai Művelődési Központ (Miskolc, Mindszent-tér 3.),
Grand Café Művészmozi (Szeged, Deák Ferenc u. 18.),
a Székesfehérvári Városi Könyvtárban
és fiókkönyvtáraiban.

A lapot nem a Magyar Posta,
hanem Anti terjeszti!